

UČENJE KONVERZACIJE S PODCASTI IN MOBILNIMI TELEFONI

Špela Grum Drmota, Srednja lesarska škola, Ljubljana

Najtežja plat učenja tujega jezika

Učenje tujega jezika je postala stalnica sodobnega življenja. Veliko otrok se s tujim jezikom prvič sreča že v vrtcih, vsi pa se spopadejo z besediščem, slovnico in tujo kulturo v šolskih klopeh. Po mojih izkušnjah je usvajanje spretnosti govorjenja v tujem jeziku eden od težje dosegljivih ciljev, ker učeči naleti na več ovir, kot so na primer trema, pomankanje samozavesti, strah pred napakami. Spretnosti govorjenja se najtežje naučimo sami doma, te veščine ne moremo izboljšati z reševanjem nalog, branjem ali gledanjem televizije. Urjenje konverzacije zahteva poslušalca, ki sodeluje v pogovoru in po možnosti tudi popravi oziroma opozori na morebitne jezikovne napake. Prednost učenja tujih jezikov v 21. stoletju je, da si lahko ogromno pomagamo z informacijsko komunikacijsko tehnologijo (IKT), zato bom v nadaljevanju prispevka opisala, kako sem pripouku tujega jezika (angleščina) uporabila IKT za urjenje dveh tesno prepletenih spretnosti: slušnega razumevanja in govorjenja.

Moje »eksperimentiranje s sodobnimi mediji« (podcasti in mobilni telefoni) pri pouku je imelo dva cilja, pedagoškega in osebnega. Pedagoški cilj je bil omogočiti vsem dijakom, ne le nekaterim najbolj zgovornim, da spregovorijo o določeni temi, sebi in dijakom pa sem še želela dokazati, da se lahko tudi marsikatero sodobno medije smiselno vključi v pouk.

Podcasti pri pouku

Na svetovnem spletu so podcasti vedno bolj razširjeni, najdete lahko tudi take, ki so zelo uporabni za učenje tujega jezika. V poučevanju se podcasti uporabljajo za doseganje dveh ciljev – sprejemanje in tvorjenje besedila v tujem jezik. Učenci lahko poslušajo podkaste ali pa jih sami posnamejo in shranijo na internetu. Učitelji tujega jezika lahko spodbujajo učence, da sami poiščejo podkaste na določeno temo, saj obstaja na spletu mnogo strani, kjer so poleg podcastov

objavljene še vaje za besedišče in razumevanje. (Dudenev, Hockly, 2007: 99) Podcasti na BBC-jevi spletni strani www.bbc.co.uk/podcasts/series/6min so prosto dostopni in zelo primerni za srednješolce, saj obravnavajo različna tematska področja in niso jezikovno prezahtevna.

V spletno učilnico sem naložila nekaj BBC-jevih podcastov in povezav do nalog za utrjevanje in preverjanje razumevanja. V razredu smo z dijaki poslušali primer podcasta »Black English«, ga obnovili, izpostavili in razložili nekaj neznanih besed. To se ni dosti razlikovalo od navadne vaje za slušno razumevanje, katere najdemo v vsakem učbeniku in tak način dela je dijakom dobro poznan. Pomankljivost takšne vaje za urjenje poslušanja in govorjenja je, da je dijaki sami doma ne morejo ponoviti. Tu imajo podcasti prednost, ker so dostopni širši javnosti, nudijo neomejeno ponavljanje, nekateri pa so še dodatno obogateni z vajami za preverjanje razumevanja in zapisom posnetka.

Dijaki so še isto uro dobili navodilo za delo na daljavo. Doma so poslušali podcast objavljen v spletni učilnici, nato pa so, prav tako v spletni učilnici, rešili kviz, ki se je nanašal na razumevanje in besedišče. Ker vsi dijaki doma nimajo dostopa do interneta, naše spletne učilnice in podcastov, smo določili skupine, znotraj katere so morali poskrbeti, da imajo vsi dostop do izbranih zvočnih posnetkov. Nekateri dijaki so si podkaste prenesli na mobilne telefone preko brezžične povezave Bluetooth in izbrane posnetke poslušali tudi na tak način. Pri pouku smo po nekaj dneh govorili o vsebini posnetkov, dijaki so izrazili svoje mnenje o temi in pri tem poskušali uporabljati novo, izpostavljeno besedišče.

Zvočni zapis z mobilnimi telefoni

Kolikokrat v razredu rečete dijakom "*pospravi telefon*" ali pa "*ugasni glasbo*"? Jaz kar pogosto in ker sem prišla do zaključka, da imajo dijaki telefon vedno s seboj, zvezkov pa ne, sem se odločila uporabiti telefone kot zapisovalnike zvoka, s katerimi so dijaki naredili domačo nalogo. V drugem delu poskusnega dela s podcasti sem si zastavila cilj urediti zmožnost govorjenja v tujem jeziku. Dijaki so poslušali nove podkaste, ki sem jih naložila v spletno učilnico in na spletu

reševali že pripravljene naloge za utrjevanje neznanega besedišča. Na mobilne telefone, tudi tiste bolj preproste, so s pomočjo funkcije zapisovalnika posneli kratek povzetek oziroma svoje mnenje o poslušanem podcastu, ga prenesli na osebne računalnike in nato še oddali v spletno učilnico. Na tak način je vsak imel možnost v tujem jeziku spregovoriti o določeni temi, če s posnetkom ni bil zadovoljen, je lahko nalogo večkrat ponovil in oddal tisti »izdelek«, s katerim je bil najbolj zadovoljen. Jaz sem imela možnost poslušati vsakega dijaka posebej, mu sporočiti opombe in komentar. Na vrsto so prišli vsi, tudi tisti, ki se v razredu manjkrat opogumijo in spregovorijo. Nobenega ni prekinil šolski zvonec ali zmotil klepet sošolcev, za vse je bilo dovolj časa.

mobilni telefon kot zapisovalnik podcastov

Preden sem vključila podcaste v pouk so se mi porajali tudi dvomi o tem, kako bodo dijaki sprejeli takšno učenje, ali ga bodo razumeli kot igranje ali kot sodoben način učenja. Izkazalo se je kot slednje, saj je bil odziv dijakov na takšen način dela pozitiven in odobravalen. Moji dvomi so bili ovrženi, hkrati pa sem dobila tudi pogum oziroma potrditev, da je mogoče pri pouku smiselno uporabljati tudi tisto, kar je dijakom domače in vsakdanje, nam učiteljem pa največkrat neznano in posledično nesmiselno.

Podcasti v Kranjski Gori na konferenci SirIKT 2011

Delo s podcasti ni ostalo le znotraj pouka. Naši dijaki so sodelovali tudi na letošnji konferenci SirIKT v Kranjski Gori, kjer so v vlogi poročevalcev snemali podcaste v angleškem jeziku, jih ustrezno obdelali in objavili na svetovnem spletu. Delali so pod mentorstvom Britanca Doma Gravesona, ki jim je dal dragocene napotke za delo. Dijaki so tako preko podcastov zopet urili konverzacijo in hkrati pridobivali znanje o uporabi podcastov v novinarskih vodah.

Kako naprej?

Izziv za prihodnost ostaja delo z avdio posnetki, ki je nadgradnja že doseženih ciljev. Slika verjetno pomeni sodobnim generacijam mladih veliko več, kot se zavedamo, pri učenju tujih jezikov naredi situacije veliko bolj življenjske in resnične. Predvsem pa se pedagogi ne smemo bati novitet na področju IKTja, ki jih prinaša jutrišnji dan. To, kar je nam novo, je našim dijakom ponavadi nekaj vsakdanjega, s tem živijo in odraščajo. Zato je bolj smiselno razmisliti, kako novosti vključiti v pouk in čimbolje izkoristiti njihove didaktične potenciale.

Viri:

1. Dudeney, G., Hockly, N. (2007): How to...teach English with technology, Pearson Longman, Harlow.
2. <http://www.sirikt.si/slo/podcast.html> (29.6.2011).
3. <http://www.bbc.co.uk/worldservice/learningenglish/general/sixminute/index.shtml> (29.6.2011).